

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 15/03/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 13

KHÔNG NÊN KẾT OÁN THÙ VỚI NGƯỜI

Chúng ta làm những việc sai trái để người khác làm theo thì đó là chúng ta đã kết oán thù với người. Họ làm theo chúng ta mà họ bị đọa lạc thì nhân quả đó chúng ta cũng phải gánh vác. Cách đây hơn 20 năm, tôi cảm thấy không phục khi nghe câu nói: “*Nếu tội lỗi của chúng ta tạo ra mà có hình tướng thì tam thiên, đại thiên chứa cũng không hết*”. Dần dần tôi hiểu ra, nếu tội của một người tạo ra mà có hình tướng thì cả thế giới này cũng không đủ chứa. Tam thiên đại thiên rộng lớn bao la, lớn hơn trái đất vô cùng nhiều lần. Chúng ta phải nỗ lực ngày ngày tu thiện, không để bất cứ một nhân ác, duyên ác nào dấy khởi. Hòa Thượng nói, trong quá khứ chúng ta đã tạo vô cùng vô tận nhân, tương lai, chúng ta cũng sẽ phải nhận vô cùng vô tận quả. Chúng ta muốn nhân không sinh sôi nảy nở thì ngay trong đời này chúng ta không tiếp xúc duyên ác. Chúng ta không tiếp xúc duyên ác thì nhân ác trong quá khứ không có cơ hội nảy nở.

Em tôi đã ở đây khoảng 20 ngày, hôm qua đi làm, khi nhìn thấy mọi người uống rượu thì em tôi đã không kiểm soát được và lại bị say xỉn, tôi đã bảo em tôi đi về nhà. Tôi nói với em tôi, đây là chốn tu hành, sửa mình, nếu không muốn sửa mình thì nên đi chỗ khác. Tất cả mọi người trong hệ thống, nếu đủ duyên thì làm, không đủ duyên thì nghỉ. Nếu chúng ta đã làm trong hệ thống thì chúng ta phải làm ra tấm gương tốt.

Trong đời quá khứ chúng ta đã tạo vô lượng vô biên nhân ác, chỉ cần chúng ta gặp phải một duyên ác thì nhân ác liền phát khởi. Nhân đã phát khởi thì chúng ta không thể tránh được quả. Chúng ta đừng cho rằng chúng ta có thể làm chủ được mình, nếu chúng ta bị nghiệp dẫn dắt thì mỗi ngày chúng ta sẽ sai phạm một chút. Nếu mỗi ngày chúng ta đều sai phạm thì sẽ đến ngày chúng ta sẽ không thể quay đầu. Trong vô lượng kiếp, chúng ta đã từng bị nghiệp dẫn, chúng ta không cưỡng lại được nghiệp và bị xuôi theo dòng nghiệp lực. Nhà Phật nói chúng ta phải: “***Ngược dòng sinh tử***”. Chúng ta phải cố gắng lội ra khỏi vòng sinh tử. Từ vô lượng kiếp chúng ta đã xuôi dòng sinh tử, đời này, chúng ta may mắn gặp Phật pháp, gặp chuẩn mực Thánh Hiền vì vậy chúng ta nhất định phải nỗ lực vượt thoát sinh tử.

Tôi có thân với một người, trước đây họ đã từng bị nghiện, vợ của họ trước đây là người giúp việc, người vợ đã cố gắng giúp chồng cai nghiện, mỗi lần người chồng lên cơn nghiện thì người vợ nhốt người chồng lại, nhờ đó người chồng đã cai nghiện thành công.

Ban đầu, người chồng có tâm coi thường vợ vì người vợ đã từng là người hầu, sau đó, người chồng đã biết ơn vợ, vì người vợ đã giúp anh ta thay đổi cuộc đời. Chúng ta có thể khắc phục được tất cả tập khí, phiền não. Chúng ta tùy thuận, chiều theo tập khí nên chúng ta không thể khắc chế chúng.

Hôm qua, tôi học đến 9 giờ tối mới xong, 9h30 tôi mới đi ngủ, buổi sáng, khi chuông điện thoại sắp reo, tôi biết rõ là đến giờ phải dậy. Tôi đã khắc chế được tập khí ăn, ngủ của mình. Hơn mười năm nay tôi chỉ ăn tám phần no, cho dù đồ ngon như thế nào tôi cũng chỉ ăn vừa no. Tập khí ăn, ngủ là tập khí khó khắc chế nhất, nếu chúng ta đã khắc chế được hai tập khí này thì chúng ta sẽ khắc chế được những tập khí khác.

Chúng ta phải đặt chế độ cảnh báo sớm, cảnh báo xa đối với các tập khí xấu ác để chúng ta luôn trong trạng thái phản tỉnh. Nếu chúng ta nhờn nhờ, xem thường thì chúng ta sẽ bị tập khí dẫn dắt mỗi ngày một chút mà chúng ta không nhận ra. Từ vô lượng kiếp chúng ta đã làm nô lệ cho tập khí, phiền não của chính mình. Phật Bồ Tát nhận biết rất rõ các tập khí xấu ác của mình nên các Ngài đã vượt thoát, loại bỏ tất cả những ràng buộc. Chúng ta xem thường, không đề cao cảnh giác, không thể đối đầu với tập khí nên chúng ta buông trôi.

Hòa Thượng giải thích, “*thiếu nợ*” là chúng ta chiếm lấy những gì của người khác mà không thuộc về mình. Chúng ta chiếm tiện nghi của người là chúng ta đã thiếu nợ. Mọi người xây dựng xong một ngôi nhà mà chúng ta tùy tiện hưởng dụng, hưởng thụ, không nỗ lực làm việc tốt để bồi đắp lại thì đó là chúng ta đã chiếm tiện nghi. Hòa Thượng thường nói: “***Trong vòm trời này nhân quả không sót lọt một mảy trần***”. Nhân quả dù nhỏ như hạt bụi cũng không sót lọt.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta thiếu nợ thì nhất định phải trả nợ. Chúng ta kết oán thì sẽ có báo thù, oan oan tương báo không thể kết thúc***”. Chúng ta ngày ngày gây phiền não, tạo oán kết thì chúng ta đã thiếu nợ mọi người. Chúng ta gây phiền não cho Cha Mẹ, Thầy Cô, trường bối, các bậc đáng kính là chúng ta đang tiêu phước rất nhanh.

Hòa Thượng nói: “***Khi chúng ta gặp phải nhân quả thì sẽ vô cùng đáng sợ***”. Có người, khi đang nằm trên giường bệnh thì họ nói họ nhìn thấy rất nhiều chuột đang cắn nát lồng ngực của họ, trong khi đó, người khác không nhìn thấy gì. Có người nhắm mắt lại thì nhìn thấy mặt quỷ do vậy họ không thể ngủ được. Chúng ta chưa thấy hậu quả nên chúng ta chưa thấy sợ. Nếu chúng ta nói dối mà chúng ta bị rụng mất một miếng lưỡi thì chúng ta sẽ sợ mà không dám nói dối nữa. Chúng ta nói dối mà chúng ta chưa nhìn thấy hậu quả thì chúng ta tưởng rằng nói dối sẽ không sao. Người phạm phải tội sát sinh, tà dâm, trộm cắp, khi chưa nhìn thấy hậu quả thì họ không sợ, khi gặp hậu quả thì họ mới khiếp sợ. Nhân quả vô cùng khủng khiếp.

Nhiều trường hợp, khi chúng ta làm việc xấu ác, chúng ta không phải nhận hậu quả trên thân mình nhưng nhân quả hiển thị ở đối tượng khác như con, cháu của chúng ta.

Có một gia đình làng chài ở Đà Nẵng, người Cha làm nghề đi biển, người con bằng tuổi tôi bị ngờ ngẩn, may mà người con này có thiện căn nên biết niệm câu “***A Di Đà Phật***”, người cháu nội cũng bị ngờ ngẩn như vậy. Đây là nhân quả không trình diễn ở trên thân chúng ta mà ở trên thân con, cháu chúng ta. Nếu con của chúng ta bị tật nguyên, dị dạng, quái thai thì chúng ta sẽ vô cùng đau khổ.

Tất cả nhân duyên, quả báo, oán kết trong cuộc đời đều có nhân ban đầu, tất cả đều là nhân trước, quả sau. Khi chúng ta làm việc bất thiện mà con cháu chúng ta phải nhận hậu quả thì chúng ta vô cùng đau khổ. Tất cả những việc chúng ta làm đều tạo thành nhân và rồi sẽ trở thành quả. Chúng ta đừng bao giờ chiếm tiện nghi của người hay tìm cách kiếm tiền bằng mọi giá, chúng ta kiếm được tiền là do trong mệnh của chúng ta có, nếu trong mệnh của chúng ta không có thì cho dù chúng ta có tiền thì cũng sẽ mất.

Ngày trước, tôi có biết một gia đình bán vải ngoài chợ, họ dùng bùa chú nên họ đến chợ nào bán vải thì mọi người cũng tranh nhau mua, họ bán vải kém chất lượng. Mỗi ngày họ bán được lãi khoảng hai triệu, một tháng họ lãi khoảng sáu mươi triệu nên họ rất giàu. Sau này, khi tôi gặp lại những người con trong gia đình đó, tôi thấy họ phải đi bán kẹp tóc, phải thuê nhà trọ để ở thậm chí không có tiền thuê nhà trọ. Họ kinh doanh bằng tâm bất chánh, lừa gạt người nên phước trong mạng đã không còn. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ đến dùng cách gì đó để chiếm tiện nghi của người. Trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không. Trong mạng có phước thì nhất định được ở đất phước, chúng ta không có phước mà chúng ta đến ở đất phước thì phước đó cũng sẽ mất. Tôi sâu sắc thể hội điều này!

Ngày trước, khi tôi mới về đây, trong vườn không có bất cứ một loại cây nào, thì thoảng có một vài cây tàu bay mọc được vì đất ở đây là đất phèn. Hiện tại, xung quanh nhà tôi trồng được rất nhiều loại rau củ. Người xưa nói: “***Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định***”. Một bữa ăn một ngụm nước đều do phước báu trong mệnh của mình đã định. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ rằng mình có thể chiếm được tiện nghi của người. Người hiểu nhân quả họ sẽ hết sức cẩn trọng trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, người không hiểu nhân quả thì sẽ tùy tiện trong mọi việc. Có những người tưởng rằng mình hiểu nhân quả nhưng hằng ngày vẫn tùy tiện làm mọi việc.

Hòa Thượng nói: “***Người xưa dạy chúng ta: “Thiệt thời là phước”. Lời nói này một chút cũng không sai!***”. Người hiện đại thường cảm thấy mình bị thiệt thời, họ cảm thấy ức khi bị thiệt thời. Người khác không thể lấy được phước trong mạng chúng ta. Nếu có người chiếm đất đai, tài sản của chúng ta thì chúng ta cho rằng họ đã ức hiếp chúng ta nhưng nếu chúng ta không nợ họ thì họ không thể lấy được. Nếu chúng ta không nợ họ thì họ chỉ có thể tạm thời lấy, chúng ta sẽ được bù đắp bằng cách khác khác.

Hòa Thượng nói: “***Vì sao thiệt thời là phước? Thiệt thời là giúp chúng ta tiêu đi nghiệp chướng đời trước***”. Không phải tự nhiên mà người khác lấy được tiền hay hại được chúng ta, tất cả đều là nhân trước, quả sau. Người khác đến mắng chúng ta thì

chúng ta thường cảm thấy bị ức hiếp, chịu không nổi nhưng đây là họ giúp chúng ta tiêu nghiệp. Trong cuộc sống thường ngày, nhiều lần, tôi cũng cảm thấy mình đang phải trả nghiệp, người khác đến để giúp tôi tiêu nghiệp, phản tỉnh. Thế gian này là như vậy, Ta Bà không phải là chốn dễ đùa. Hòa Thượng nói, những mối tương quan trong cuộc sống này chỉ là đòi nợ, trả nợ, báo ân, báo oán. Chúng ta hiểu rõ việc này thì chúng ta mới có thể khống chế được chính mình, chúng ta sẽ không quá khổ đau hay tức giận. Chúng ta chịu thiệt thòi thì chúng ta mới có thể tiêu bớt đi nghiệp chướng đời trước.

Trong Tịnh Độ nói: *“Nghiệp tận tình không ta về nơi ấy”*. Nghiệp hết, những sợi dây ràng buộc ở thế gian hết thì chúng ta mới về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta dùng cách gì để tiêu nghiệp? Nếu chúng ta không chịu thiệt thòi thì chúng ta không thể trả nghiệp, tiêu nghiệp. Nếu chúng ta tinh tấn tu hành thì oan gia trái chủ sẽ để chúng ta trả nghiệp một cách dần dần. Nếu chúng ta bị nghiệp quật thì chúng ta không còn mạng mà tu! Nhiều người cho rằng họ đủ sức, họ sẵn sàng trả nghiệp, họ mới phát nguyện thì đổ nghiệp. Nếu chúng ta không còn mạng thì chúng ta không thể tu.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta trước đây không chịu thiệt thòi, ý niệm này, hành vi này là sai lầm. Chúng ta sửa đổi ý niệm này thì đây chính là tu hành”*. Chúng ta luôn ở trạng thái không muốn bị thua thiệt, ức hiếp, luôn muốn được thắng, được vượt trội. Có những người cho rằng tu hành là lạy Phật, lễ Phật, họ không muốn thay đổi tập khí xấu ác, luôn muốn tranh với người. Mỗi ngày chúng ta lạy Phật hàng ngàn lạy, niệm hàng vạn câu Phật hiệu nhưng chúng ta không có ý niệm nhường, ý niệm chịu thua thiệt thì chúng ta cũng không chân thật tu hành. Hòa Thượng nói, chúng ta chân thật thay đổi tập khí, phiền não thì mới là chúng ta chân thật tu hành.

Chúng ta đang tu hành với tâm thái gì? Vì sao nhiều người niệm Phật vẫn đọa Địa ngục? Lần đầu tiên khi Hòa Thượng nghe nói niệm Phật vẫn đọa Địa ngục, Ngài rất ngạc nhiên, Ngài đến hỏi Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Lão cư sĩ nói: *“Việc này rất lớn, ngày mai lên giảng đường tôi sẽ nói để mọi người cùng nghe!”*. Chúng ta niệm Phật với tâm thái *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”* thì chúng ta chỉ kết duyên được với Phật. Phật dạy: *“Tâm tịnh thì cõi Phật tịnh”*. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ưng với Phật.

Ngài Lý Mộc Nguyên bận rộn làm việc vì chúng sanh, không có thời gian ăn, ngủ, Hòa Thượng nói: *“Người như vậy, một ngày niệm một vài câu danh hiệu Phật thì đã tương ưng với Phật”*. Chúng ta niệm Phật, lễ Phật, làm việc thiện với tâm thái gì mới là quan trọng! Chúng ta thay đổi tập khí, hành vi thì đó là chúng ta tu hành. Hành vi, ý niệm của chúng ta thuần tịnh, thuần thiện thì chúng ta chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ưng với Phật.

Hòa Thượng nói: *“Hàng ngày, nếu như chúng ta bị thiệt thòi thì chúng ta luôn có tâm oán hận, tâm báo thù, chỉ cần chúng ta khởi tâm này thì trong A Lại Da Thức*

đã trồng hạt giống này, chỉ cần gặp được duyên thì hạt giống này liền sẽ sinh sôi nảy nở, khởi hiện hành. Chúng ta nói xem có rất phiền phức, rất đáng sợ hay không!. “*Tâm báo thù*” rất đáng sợ, nó không thể hiện ra một cách rõ ràng mà rất vi tế, khi đối tượng báo thù xuất hiện thì trong tâm chúng ta liền khởi lên ý niệm báo thù. Việc này rất khó nhận ra, chúng ta tỉ mỉ quan sát thì mới thấy chúng ta đang có ý niệm báo thù. Điều này chướng ngại chúng ta vãng sanh. Nhiều người cho rằng, hằng ngày họ rất tinh tấn niệm Phật, tụng Kinh, lễ Phật, thậm chí họ cho rằng, không ai tinh tấn bằng họ nhưng họ không hiểu tại sao, mình không có thành tựu.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải giống như Phật, chân thật giác ngộ, chân thật tường tận mọi sự, mọi việc mà mình làm, nhất định không được chiếm tiện nghi của người”***. Chúng ta chỉ cần có ý niệm ngồi vào một vị trí thuận tiện hơn người thì chúng ta đã có ý niệm chiếm tiện nghi.

Có một người từ bỏ tiệm vàng để đi tu, một hôm, sau khi ăn cơm xong, trên bàn có hai quả chuối, ông tự nhiên lấy quả chuối to để ăn, khi về phòng, ông chợt nhận ra mình vừa khởi tâm tham. Đây chính là do tâm chiếm tiện nghi khởi lên một cách tự động, tự phát, vì tập khí, thói quen nhiều đời, nhiều kiếp của chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng tu hành thì chúng ta phải rèn luyện, chúng ta bị thiệt thòi đến như thế nào, bị người hãm hại đến tận cùng đi chăng nữa thì trong tâm chúng ta cũng phải như không có gì. Nhất định không đem nó để vào trong tâm mình, đây mới gọi là tu hành”***. Việc này khó đối với chúng ta! Chúng ta làm được điều này thì tâm chúng ta mới thanh tịnh, chúng ta niệm Phật mới tương ưng với Phật. Ngày nay, tại sao người niệm Phật nhiều nhưng người vãng sanh ít? Nhiều người niệm Phật, ăn chay nhiều năm nhưng không thể vãng sanh mà họ không biết tại sao. Đó là vì họ vẫn cảm thấy oan ức thậm chí vẫn có tâm oán hận, báo thù. Nếu chúng ta không còn tâm oán hận, không còn phiền não, tham, sân, si thì chúng ta lạy Phật, niệm Phật mới tương ưng với Phật.

Hòa Thượng nói: ***“Trong cuộc sống này, chúng ta không có tâm oán hận, tâm báo thù người thì ngay đời sau, nếu như chúng ta phải gặp lại người đó thì sẽ là bạn tốt. Chúng ta không chịu thiệt thòi, chúng ta ôm tâm oán hận, mỗi niệm không quên thì lần sau gặp lại, ta và người lại oan oan tương báo, đời đời kiếp kiếp không thể ngừng dứt. Chúng ta nghĩ thử xem vậy thì chúng ta khổ đến mức nào!”***. Nếu chúng ta khởi tâm oán hận, báo thù thì đời sau gặp lại người, ta và họ sẽ báo thù lẫn nhau. Chúng ta là những người chọn lấy cái “*khổ*”, nên nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta mới thành ra như thế này! Nếu chúng ta chịu thiệt thòi, không có tâm oán hận thì chúng ta đã vượt thoát sinh tử từ rất lâu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!